

ROZSUDEK

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 4.5.2007 v právní věci žalobce: NUTRICIA DEVA a.s., proti žalovaným: 1/ Ing. Ota Hájek, a 2/ CZ.NIC, o ochranu práv obchodní firmě, k odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. června 2006 takto:

- Rozsudek soudu prvního stupně se ve věci samé mění jen tak, že oba žalovaní jsou povinni do 15 dnů od právní moci rozsudku převést na žalobce doménové jméno nutriciadeva.cz, s tím, že první žalovaný má právo na náhradu vynaložených nákladů spojených s registrací uvedeného jména, jinak se rozsudek v zamítavých výrocích ohledně povinnosti prvního žalovaného zdržet se užívání doménových jmen nutriciadeva.cz a nutricia-deva.cz, povinnosti druhého žalovaného znemožnit prvnímu žalovanému nakládání s doménovými jmény nutriciadeva.cz a nutricia-deva.cz a dále povinnosti obou žalovaných převést doménové jméno nutricia-deva.cz na žalobce, potvrzuje.
- Žalobce je povinen zaplatit prvnímu žalovanému k rukám jeho právního zástupce na náhradu nákladů řízení 9.051,30 Kč a na náhradu nákladů odvolacího řízení 9.627,30 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
- Žalobce je povinen zaplatit druhému žalovanému k rukám jeho právního zástupce na náhradu nákladů řízení 8.313,- Kč a na náhradu nákladů odvolacího řízení 3.867,50 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalobou - ve znění soudem připuštěné její změny - domáhal se žalobce v této věci vydání rozsudku, jímž by byla prvnímu žalovanému uložena povinnost zdržet se užívání doménových jmen druhého stupně "nutriciadeva" a "nutricia-deva", registrovaných pod doménou nejvyššího stupně "cz" a povinnost odstranit závadný stav formou převodu registrace těchto doménových jmen na žalobce, s tím, že první žalovaný má právo na náhradu vynaložených nákladů spojených s registracemi, druhému žalovanému uložena povinnost znemožnit jakékoliv nakládání s oběma doménovými jmény až do okamžiku jejich převodu na žalobce a převést tato doménová jména na žalobce. K odůvodnění uplatněných nároků, jež tvrdil jako nároky z titulu ochrany obchodní firmy, žalobce uvedl, že je zapsán v obchodním rejstříku od 1.1.1995 a jeho předmětem podnikání je mj. výroba potravin a nápojů, pod stávající obchodní firmou podniká od 2.4.2004. První žalovaný na základě smlouvy z 30.6.1999 prováděl pro žalobce činnosti spojené s jeho počítačovým a programovým vybavením, aniž však má jakoukoli spojitost se zněním obchodní firmy žalobce, registroval pro sebe v národní doméně .cz prostřednictvím druhého žalovaného jako registrátora doménová jména nutriciadeva a nutricia-deva. První žalovaný tak neoprávněně dle žalobce užívá jeho obchodní firmu, kterou je jistě žalobce oprávněn užívat i v prostředí internetu. Žalovaní tak brání žalobci uplatňovat jeho práva, jež mu vyplývají z úpravy obchodní firmy v obchodním zákoníku, žalobce nemůže již v prostředí internetu vystupovat pod svou obchodní firmou, otevřít si zde webové stránky a na nich prezentovat své podnikání a nabídku produktů podle své vůle. První žalovaný přes výzvu k nápravě od svého jednání neupustil, možný převod doménových jmen podmínil úhradou částky 100.000,- Kč za jméno. Uvedené je pro žalobce nepřijatelným zneužitím jeho obchodní firmy a nepřípustným zásahem do jeho výlučných práv z obchodní firmy. Vzhledem k tomu, že první žalovaný nemá žádný právně uznaný důvod k tomu, aby přihlásil a užíval doménové jméno shodného znění s obchodní firmou žalobce, požadoval přiznání v žalobě. uplatněných nároků, když dobrovolně první žalovaný jim nevyhověl.

První žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby s tím, že neporušil žádná práva žalobce k

obchodní firmě, neboť z určité obchodní firmy neplyne pro jejího vlastníka ještě právní nárok na doménové jméno a ostatně zaregistrovaná znění doménových jmen nejsou shodná s obchodní firmou žalobce a žalobci také nic nebrání si domény registrovat v jiných národních či nadnárodních doménách (např. "org", "biz", atd.). První žalovaný si doménová jména poprvé zaregistroval v době, kdy žalobce nebyl nositelem obchodní firmy současného znění, přesto doménová jména dobrovolně žalobci převedl, žalobce však evidentně doménová jména nepotřeboval, neboť nezaplatil udržovací poplatek a nechal svou registraci zrušit. Takto opuštěná a volná doménová jména první žalovaný pro sebe znovu v lednu 2005 registroval a teprve v květnu 2005 žalobce žádal jejich převod s argumentem, že první žalovaný jedná protiprávně, pokud si je zaregistroval a užívá. Žalobce však v žalobě neuvedl, jak doplnil první žalovaný, že mu tím žádná újma nevzniká, neboť návštěvník je po zadání uvedených doménových jmen přesměrován na webové stránky žalobce "deva.cz", první žalovaný tak poskytuje žalobci bezplatně službu zajištěním jeho prezentace i na uvedených doménách. V závěru navrhl zamítnutí žaloby, byť nevyloučil možnost uzavření dohody se žalobcem o převodu jmen či o dalším poskytování služeb.

Druhý žalovaný ve vyjádření popsal své postavení jako registrátora domén v rámci národní domény .cz a principy, jež jsou spojeny s procesem registrace doménových jmen, s tím, že pokud bude shledána důvodnost žaloby proti prvnímu žalovanému, rozhodnutí se podřídí a změny v registraci provede, upozornil však na nepřesnost tehdejšího znění žalobního návrhu. Druhý žalovaný dále uvedl, že obě doménová jména byla poprvé zaregistrována dne 12.12.2003 prvním žalovaným, poté dne 27.1.2004 byla jím převedena na žalobce (v té době pod obchodní firmou DEVA a.s.), ke dni 26.1.2005 však byla registrace zrušena pro nezaplacení poplatku žalobcem za prodloužení registrace na další období, dne 27. 1. 2005 byla jména opět zaregistrována prvním žalovaným.

Soud prvního stupně shora uvedeným rozsudkem žalobu v celém rozsahu zamítl a uložil žalobci na náhradu nákladů řízení zaplatit prvnímu žalovanému 7.250,- a 1.762,- Kč s DPH, druhému žalovanému pak 6.425,- Kč a 1.348,- Kč spolu s DPH. V odůvodnění rozsudku popsal zprvu tvrzení žaloby a stanoviska žalovaných, dále pak uvedl svá zjištění učiněná z provedených důkazů, jež dále skutkově a právně hodnotí. Soud vyšel ze zjištění, že první žalovaný je držitelem doménových jmen nutricia-deva.cz a nutricia-deva.cz a že jejich přesměrováním na stránky žalobce deva.cz umožňuje na nich prezentaci žalobce. Z obsahu stránek nevyplývá žádný údaj o prvním žalovaném a ten proto ani z nich nemá žádný zisk. Skutečnost, že mezi žalobcem a prvním žalovaným existoval smluvní vztah, je z hlediska posouzení jednání obou účastníků nerozhodná, neboť smlouva neupravovala případnou registraci doménových jmen. Soud vzal za prokázané, že žalobce, byť byl od 16.1.2004 držitelem doménových jmen (poté, co mu je první žalovaný převedl), o svá práva nedbal a způsobil, že se doménová jména stala volnými. První žalovaný pak novou registrací obou jmen a přesměrováním opětovně umožnil na nich webovou prezentaci žalobce, což činí dosud. K postavení druhého žalovaného soud uvedl, že tento plní výhradně funkci registrátora, bez toho že by měl práva kontroly a rozhodování o přihlašovaných jménech. Jak zdůraznil, žalobce žádal ochranu pro sebe podle § 12 obchodního zákoníku, z titulu vlastníka obchodní firmy určitého znění - pokud rovněž argumentoval právem podle §19b občanského zákoníku, pak aplikace tohoto ustanovení ve vztazích podnikatelů v úvahu nepřichází. Ze zákonné úpravy práva podle § 12 obchodního zákoníku soud dovodil, že za zásah do práv k firmě lze považovat stav, kdy "škůdce" na úkor oprávněného v obchodním styku a veřejně užívá shodné či zaměnitelné firemní označení, ať již úmyslně či nevědomě, a oprávněný je takovým jednáním dotčen, tedy poškozen. O takový stav však v daném případě nejde,

první žalovaný firemní označení žalobce neužívá na jeho úkor, naopak mu poskytuje nevyžádanou službu tím, že přesměrováním mu umožňuje se prezentovat i na stránkách domén, jichž je držitelem, když žalobce sám svých práv nedbal a uvedená doménová jména opustil. Jednání prvního žalovaného tak postrádá prvky neoprávněného užití firmy, jak je předpokládá § 12 odst. 1 obchodního zákoníku a rovněž jak soud uvedl, nelze konstatovat, že by žalobce byl počínáním prvního žalovaného dotčen na svých právech. Prvního žalovaného nelze pokládat za spekulanta, jenž jedná na úkor práv oprávněného, dříve již jím nabytých. Předpokladem rozumného uspořádání vztahů účastníků je ♦ jak soud v závěru doplnil ♦ dohoda účastníků. Z uvedených důvodů proto soud prvního stupně žalobu zamítl a v závěru ještě odůvodnil výsledkem řízení a úpravou vyhl. č. 484/2000 Sb. a advokátním tarifem výrok o nákladech řízení a výši přiznané náhrady.

Rozsudek napadl v celém jeho rozsahu svým odvoláním žalobce a soudu prvního stupně vytkl nesprávné právní posouzení věci, když nezohlednil skutečnost, že právo žalobce k jeho obchodní firmě je právem absolutním a všechny ostatní subjekty se musí zdržet zásahů do tohoto práva. Právo a povinnost podnikatele vystupovat pod svou firmou je třeba podle odvolatele vztáhnout i na prostředí internetu. Neodpovídá závěr soudu, že první žalovaný neoprávněně nezasahuje do práva žalobce - i když dochází k přesměrování návštěvníka na stránky žalobce, přesto žalovaný odňal žalobci právo podle své vůle rozhodovat o obsahu stránek přímo pod předmětnými doménovými jmény, nehledě k tomu, že první žalovaný může kdykoli přesměrování ukončit. Odvolatel má za to, že již samotná registrace doménových jmen znamenala porušení práv k obchodní firmě žalobce, první žalovaný při zjištění, že doménová jména se stala volnými, měl na tuto skutečnost žalobce upozornit. Poté, co odkázal na dosavadní judikaturu soudů, zdůraznil, že zde není proti právu žalobce ze strany prvního žalovaného žádné relevantní právo domény držet a užívat, a dále pokud první žalovaný tvrdí ochotu doménová jména mu převést, pak toto podmiňuje zaplacením vysoké peněžité částky. V závěru soudu vytkl nepřesnost ve znění jeho výroku a navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že jeho žalobě ve znění jím provedené změny v plném rozsahu vyhoví.

První žalovaný ve svém vyjádření k odvolání navrhl, aby rozsudek soudu prvního stupně, jehož závěry má za správné, byl potvrzen. Podle jeho názoru argumentace žalobce je nesprávná, neboť pokud si první žalovaný doménová jména zaregistroval, nejde ještě o užívání obchodní firmy - první žalovaný nikde pod obchodní firmou žalobce nevystupuje a pokud se pod oběma doménovými jmény otevrou webové stránky, pak jsou to vlastní stránky žalobce. První žalovaný nijak neznemožňuje, aby se žalobce prezentoval na internetu, což ostatně i žalobce činí ve své doméně deva.cz a první žalovaný tuto prezentaci rozšiřuje i na předmětná doménová jména zajištěním služby přesměrování. Žalobce má obchodní firmu NUTRICIA DEVA a.s., při jejím zadání jako adresy na internetu se žádné stránky neotevrou, pokud je znění obchodní firmy zadáno do vyhledávače, pak tento nabídne zájemci webové stránky žalobce. V polemice i s dalšími argumenty žalobce první žalovaný dovozuje neodůvodněnost odvolání i žalobního návrhu jako takového.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal k odvolání žalobce podle § 212 a násl. občanského soudního řádu - zák. č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen "o.s.ř." - odvoláním napadený rozsudek soudu prvního stupně v celém jeho rozsahu a dospěl po provedeném jednání, rovněž i po zopakování některých důkazů, k závěru, že odvolání je ♦ byt' jen v menší části - důvodné.

Předně je třeba uvést, že podle názoru odvolacího soudu měl soud prvního stupně pro své

rozhodnutí učiněna skutková zjištění v potřebném rozsahu, ostatně žádný z účastníků tato zjištění, na něž se zde pro stručnost odkazuje, nenavrhoval doplnit a i odvolací soud je pro své rozhodnutí převzal a plně z nich vycházel. Pro ověření stavu věci a úplnosti zjištění odvolací soud provedl dokazování čtením údajů z výpisů registrací doménového jména nutricia-deva.cz a nutricia-deva.cz a úplného výpisu z obchodního rejstříku žalobce, provedl ověření stavu přesměrování zájemce při zadání uvedených doménových jmen jako internetových adres na stránky žalobce deva.cz, a zjistil shodu zjištění a údajů se stavem, z něhož vycházel i soud prvního stupně, tj. že obě doménová jména jsou v držení prvního žalovaného od 27.1.2005, že žalobce byl zapsán pod obchodní firmou DEVA a.s. do obchodního rejstříku k 1.1.1995, změna obchodní firmy na stávající znění NUTRICIA DEVA a.s. byla zapsána k 2.4.2004, a dále že po zadání znění obou doménových jmen je zájemce přesměrován na webové stránky deva.cz.

Předmětem sporu jsou nároky žalobce na uložení povinnosti prvnímu žalovanému zdržet se užívání doménových jmen nutricia-deva.cz a nutricia-deva.cz, povinnosti druhému žalovanému znemožnit nakládání s nimi do okamžiku jejich převodu na žalobce, a na uložení povinnosti oběma žalovaným k odstranění závadného stavu převést doménová jména na žalobce. Nároky tvrdil žalobce jako nároky na ochranu obchodní firmy a názvu právnické osoby. Je třeba souhlasit se soudem prvního stupně v tom, že pokud žalobce je podnikatelem (§ 2 obchodního zákoníku) a podniká pod obchodní firmou (jak je vymezena v § 8 odst. 1 obchodního zákoníku), nehledě k tomu, že podnikatelem je zde rovněž i ten, kdo do jeho obchodní firmy měl zasáhnout svým jednáním, pak náleží žalobci práva ze speciální úpravy ochrany obchodní firmy podle § 12 obchodního zákoníku, které je třeba dát přednost (viz též § 1 odst. 2 obchodního zákoníku) před obecnou úpravou ochrany názvu právnické osoby, tak jak je obsažena v § 19b občanského zákoníku. Pokud tedy soud prvního stupně posuzoval nároky žalobce jako nároky dle § 12 obchodního zákoníku, pak mu nelze vytknout pochybení.

Podle § 12 odst. 1 obchodního zákoníku (zákon č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen "ObchZ") kdo byl dotčen na svých právech neoprávněným užíváním obchodní firmy, může se proti neoprávněnému uživateli domáhat, aby se takového jednání zdržel a odstranil závadný stav. Z uvedeného plyne jednak absolutní povaha ochrany obchodní firmy - tj. podnikatel se může domáhat ochrany proti každému neoprávněnému uživateli a ochrana práv působí erga omnes, proti všem, jednak skutečnost, že vlastní nároky na zdržení se závadného jednání a odstranění závadného stavu jsou podmíněny pouze objektivně daným stavem - neoprávněným užíváním obchodní firmy, aniž jsou relevantní důvody takového užívání, i to, zda jde o jednání úmyslné či nedbalost. Nelze proto souhlasit s tím, jak soud prvního stupně vyložil možnost aplikace § 12 odst. 1 ObchZ, pokud ji podmínil "poškozením" oprávněného jednáním "škůdce" a užíváním obchodní firmy "na úkor" žalobce, tedy pokud prakticky vyhovění označeným nárokům podmínil tím, že neoprávněné užívání obchodní firmy zároveň vede ke vzniku škody žalobce. Takovému závěru však zákonné znění podmínek aplikace uvedeného ustanovení neodpovídá. Není nutné pro úspěšné uplatnění zdržovacího nároku a nároku na odstranění závadného stavu podle § 12 odst. 1 ObchZ zjištění, zda neoprávněný uživatel jakkoli "poškodil" oprávněného a zda oprávněnému vznikla z jednání újma, ať již hmotné či nemateriální povahy.

I když lze souhlasit s prvním žalovaným v tom, že právo k určitému znění obchodní firmy neznamena, že vlastník obchodní firmy má již jen proto právo na totožné znění doménového jména v prostředí internetu, a že první žalovaný nikterak nezabraňuje tomu, aby si žalobce registroval doménu nutricia-devaas.cz, odpovídající celému znění obchodní firmy, popř. aby si obě spomá doménová jména registroval v jiných národních či nadnárodních doménách,

přesto první žalovaný registrací doménového jména nutriciadeva.cz (ale ♦ jak plyne z dále uvedeného - výhradně jen registrací tohoto jména a nikoli dalšího jména nutricia-deva.cz) a skutečností, že návštěvníka, který toto jméno zadá jako adresu, přesměruje na stránky žalobce deva.cz, neoprávněně užívá obchodní firmu žalobce. Rozhodné v tomto směru totiž je, že tuzemský zájemce o nabídku žalobce jako zcela nejpravděpodobnější adresu zadá právě označení "nutriciadeva.cz", nebude tedy sám hledat v jiných národních či nadnárodních doménách a rovněž nebude uvažovat o jiném označení jako nutriciadevaas.cz (je totiž obvyklé, že dodatky určující právní formu jako a.s., spol. s r.o., atd., nejsou v označení domén zahrnuty), ale také nutricia-deva.cz, či s jinými doplňky a dodatky jako e-, i-, či s pomlčkami na různých dalších místech znění označení, atd. K námitkám prvního žalovaného pak lze dále uvést, že je naproti tomu nerozhodné, že sporné jeho doménové jméno zní "nutriciadeva" a nikoli NUTRICIA DEVA (jak zní kmen obchodní firmy žalobce), neboť tato podobadoménového jména odpovídá technickým možnostem označování na internetu. Je třeba proto uzavřít, že v podmínkách a prostředí internetu registrací znění uvedeného doménového jména v národní doméně .cz první žalovaný užil znění obchodní firmy žalobce.

Rozhodné dále je, že zde není žádný právem uznaný důvod k tomu, aby první žalovaný takto užil (přihlásil u registrátora) jako doménové jméno znění obchodní firmy žalobce. První žalovaný vyjma faktu přihlášení znění obchodní firmy žalobce u druhého žalovaného jako doménového jména nemá k němu jiné právo, ať již formální (např. jako znění zapsané ochranné známky) či neformální (např. nezapsané užívané označení zboží či služeb). Zcela ojedinělé a výjimečné znění obchodní firmy žalobce, skutečnost zavedení přesměrování na stránky žalobce deva.cz, existence předchozích obchodních vztahů prvního žalovaného k žalobci a pozdější nabídka převodu jména za úplaty vylučuje jednak neúmyslné zaregistrování znění obchodní firmy jako doménového jména dne 27.1.2005, vylučuje však i registraci v dobré víře - pokud taková víra zde byla v případě první registrace, jak plyne z následného dobrovolného převodu na žalobce, pak ve druhém případě již schází, pokud první žalovaný již převod podmiňuje zaplacením poměrně vysoké částky. Se soudem prvního stupně lze souhlasit ve zdůraznění žalobcova pochybení v zanedbání péče o převedená doménová jména, žalobce v tomto směru nespomně řádně nekonal a uvedené odvolací soud vyjádřil i v akceptaci návrhu žalobce ohledně vyslovení jeho povinnosti uhradit prvnímu žalovanému náklady registrace, na druhou stranu ani uvedená nečinnost žalobce, jež vedla k uvolnění doménového jména, neznamena, že žalobce tak pozbyl již jednou provždy své právo na ochranu obchodní firmy ve vztahu ke spornému doménovému jménu. Odvolací soud naproti tomu nesouhlasí s hodnocením zjištění, učiněným soudem prvního stupně, jež se týká poskytování "nevyžádané služby", tj. že zájemce o webové stránky domény nutriciadeva.cz je přesměrován (z vůle prvního žalovaného) na stránky žalobce, rovněž s významem tohoto zjištění a závěrem, jenž z tohoto zjištění soud dovozuje. Předně je třeba připomenout, že první žalovaný kdykoli může bez jakéhokoli omezení ukončit poskytování oné "nevyžádané služby", dále že toto přesměrování vede k tomu důsledku, že návštěvník po zkušenosti s uvedeným toto přesměrování (a tedy i stránky žalobce) již pravidelně očekává a případné ukončení přesměrování pak zasáhne žalobce podstatně větší měrou, než kdyby od počátku nebyly stránky aktivní. Pokud tedy dochází k uvedenému přesměrování, pak podle názoru soudu lze souhlasit se soudem prvního stupně jen v tom, že újma žalobci tím nevzniká (tento závěr byl promítnut do hodnocení odůvodněnosti požadavku žalobce na zdržení se užívání doménového jména nutriciadeva.cz prvním žalovaným a požadavku na znemožnění nakládání s ním), nikoli však v tom, že proto nedochází ani k neoprávněnému užívání znění obchodní firmy. K tomuto užívání prvním žalovaným dochází totiž již tím, že si toto znění

obchodní firmy pro sebe registroval jako doménové jméno, i tím, že umožnil pod tímto jménem otvírání webových stránek (i když dosud šlo o stránky žalobce), aniž však by to byl žalobce, kdo by o užívání doménového jména sám rozhodoval. Je to naopak první žalovaný, kdo rozhoduje o tom, co (jaké údaje, jaké stránky a s jakým obsahem) se zájemci objeví po zadání označení *nutriciadeva.cz*, tedy po zadání znění obchodní firmy žalobce v národní doméně *.cz*, na adrese (v místě internetu), kde zájemce a zadavatel označení objektivně předpokládá a očekává stránky žalobce. Odvolací soud má za to, že první žalovaný (jenž sám nemá žádný přijatelný důvod pro to, aby právě označení *nutriciadeva.cz* pro sebe registroval) takto neoprávněně užívá obchodní firmu žalobce a ten - jako osoba tímto jednáním "dotčená" ve smyslu § 12 odst. 1 ObchZ - má právo domáhat se nároků z tohoto titulu.

Z titulu práva vlastníka obchodní firmy určitého znění nelze pro prostředí internetu nijak dovozovat právo na držení vícero domén, které více či méně se shodují s částí či celým zněním obchodní firmy, jak o tom i shora. Odvolací soud již několikrát judikoval (viz např. rozhodnutí cit. in Horáček, Macek: Sběrka správních a soudních rozhodnutí ve věcech průmyslového vlastnictví, C.H.Beck 2007, str. 237), že průměrný uživatel internetu je uživatelem obeznámeným s tímto prostředím a jeho chodem a je si vědom - pokud sám si zadává adresu stránek, které chce navštívit - důležitosti každého písmene, číslice a znaménka v označení jím zadávané adresy. Pokud tedy k určitému znění obchodní firmy lze vytvořit obvykle pomocí pomlček, doplnění o určitá písmena (např. e-, i-), dalších předpon, přípon, atd. značné množství doménových jmen, pak za doménové jméno zasahující do práv k obchodní firmě lze považovat zpravidla jen to doménové jméno, jež použije pro vyhledání prezentace podnikatele s danou obchodní firmou průměrný uživatel internetu. Tímto doménovým jménem je označení *nutriciadeva.cz* a nikoli *nutricia-deva.cz*. Odvolací soud proto uzavřel, že (ve smyslu výše uvedeného) za neoprávněné užívání obchodní firmy žalobce (NUTRICIA DEVA a.s.) v prostředí internetu je třeba pokládat užívání označení *nutriciadeva.cz*, a to jako doménového jména prvním žalovaným. Pokud tedy soud prvního stupně zamítl žalobu ohledně zdržení se užívání, zamezení nakládání a převodu doménového jména *nutricia-deva*, je toto rozhodnutí zcela správné a bylo odvolacím soudem podle § 219 o.s.ř. potvrzeno se závěrem, že užívání tohoto doménového jména (tedy užívání v podmínkách a pro prostředí internetu) není neoprávněným užíváním obchodní firmy žalobce. Pouze pro úplnost lze doplnit, že uvedený závěr nevylučuje, aby povinnost k převodu i takového či obdobného doménového jména byla za určitých podmínek uložena, nikoli však z titulu práv k obchodní firmě, o něž jde v této věci.

Přes uvedený závěr o neoprávněném užívání doménového jména *nutriciadeva.cz* odvolací soud nepokládá uplatněný zdržovací nárok a nárok na uložení povinnosti druhému žalovanému zamezit nakládání s doménovým jménem za důvodný. V tomto je třeba znovu poukázat na skutečnost, že stávající přesměrování je dlouhodobé povahy a z tohoto přesměrování sama o sobě žalobci újma nevzniká, pak pro ochranu zájmů žalobce postačuje zajištění přeregistrace držitele domény, ta je - vedle povinnosti uložené prvnímu žalovanému - zcela jednoznačně a s vyloučením průtahů (rovněž i bez ohledu na případné v mezidobí ještě prvním žalovaným učiněné dispozice) zajištěna uloženou povinností druhému žalovanému převést registraci předmětného doménového jména bez dalšího na žalobce v soudem stanovené lhůtě. Není tedy důvod k tomu, aby vedle toho byla ukládána druhému žalovanému povinnost ještě do převodu domény zamezit prvnímu žalovanému nakládání s doménovým jménem, neboť i takové nakládání nemůže jakkoli ovlivnit převedení jména na žalobce. Odvolací soud z uvedených důvodů uzavřel, že žalobce v řízení prokázal svůj nárok na ochranu obchodní firmy podle § 12 odst. 1 ObchZ, prokázal, že první žalovaný jeho

obchodní firmu neoprávněně užívá jako doménové jméno nutricia.deva.cz, prokázal existenci tímto neoprávněným užíváním vzniklého závadného stavu, jenž lze odstranit výhradně převedením sporného doménového jména na žalobce. Pokud toto žalobce v žalobním návrhu uplatnil vůči oběma žalovaným, pak bylo třeba žalobě v tomto rozsahu vyhovět a odvolací soud proto zamítavý výrok soudu prvního stupně ohledně povinnosti žalovaných převést předmětné jméno změnil podle § 220 odst. 1 o.s.ř. a žalobě vyhověl, jinak jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

O nákladech řízení v obou jeho stupních rozhodoval odvolací soud (viz § 224 odst. 2 o.s.ř.) podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 2 o.s.ř. a výsledku řízení, kde žalobce měl proti každému ze žalovaných úspěch jen z 1 (v jednom ze 4 požadavků, kdy na každé doménové jméno je třeba pro tento účel pohlížet samostatně), je proto povinen oběma žalovaným poskytnout náhradu poloviny jim vzniklých nákladů řízení. Prvnímu žalovanému tak náleží podle § 137 o.s.ř. a vyhl. č. 484/2000 Sb., vyhl. č. 177/1996 Sb., náhrada ve výši 9.051,30 Kč za řízení před soudem prvního stupně (polovina ze součtu 2x 6.200,- Kč + 6x 75,- Kč + ztráta času 600,- Kč + jízdné 3x 587,42 Kč + 19 % DPH) a 9.627,30 Kč za řízení odvolací (polovina ze součtu 2x 6.200,- Kč + 2x 300,- Kč + ztráta času 1.200,- Kč + jízdné 1.980,32 Kč + DPH), druhému žalovanému podle shodných předpisů náleží 8.313,- Kč za řízení před soudem prvního stupně (polovina ze součtu 2x 6.200,- Kč + 3x 75,- Kč + cestovné 1.346,55 Kč + DPH) a 3.867,50 Kč za řízení odvolací (polovina ze součtu poloviny - dle § 18 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. - odměny 2x 6.200,- Kč + 300,- Kč + DPH).

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.